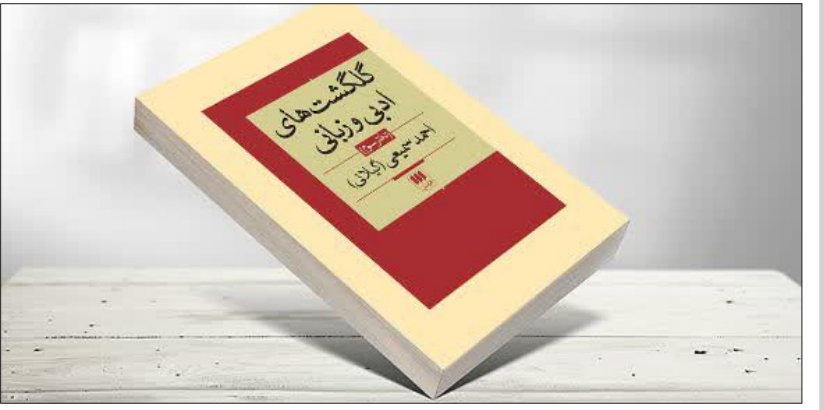

کتاب

«گلگشت‌های ادبی و زبانی» منتشر شد

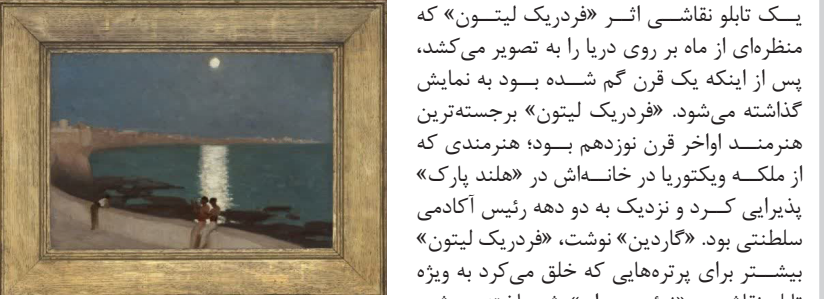
کتاب «گلگشت‌های ادبی و زبانی» مجموعه‌ای است از تألیف، ترجمه و گزارش که استاد احمد سمیعی گیلانی به مناسبت‌ها و ضرورت‌های گوناگون به قلم آورده است و از سوی نشر هرمس وارد بازار کتاب شده است. این کتاب با مقدمه‌ای از یادبود و فعالیت‌های درخشان استاد احمد سمیعی گیلانی و کوشش او در این سه دفتر در جهت غنای ادبیات فارسی به مثابه متن و ویرایش آغاز می‌شود. احمد سمیعی در فصل اول کتاب به فنون تألیف پرداخته و با نگاهی به آثار و شیوه نگارش سعدی، به جلال و رورویایی کلامی‌اش با حافظ پرداخته و به بررسی تأثیری که این رویارویی در تصحیح و شیوه نامه سخنوری زبان فارسی نگاه ویژه داشته است.

همچنین بخش دوم این کتاب به مباحثی چون ترجمه و گزارش می‌پردازد و از زبان ژاکروسو، ابن سینا، گاندی و ابن خلدون استاید یلانواع ادبیات، از این حیث که تلاش آنها چگونه به شکل گیری زبان فارسی و به تاثیر بیگانه‌ها در زبان فارسی پرداخته است و با نگاهی نو به سابقه ادبیات تطبیقی جهان، چشم اندازی وسیع از آن به دست داده است. آخرین بخش از ایسین کتاب با عنوان چهره‌های شاخص است و به اساتیدی مانند بدیع الزمان فروزانفر، ابوالحسن نجفی، فضل الله رضا، احمد تقضلی و ... که در نگارش و ترجمه سرآمد اساتید زبان فارسی بودند، آموزه‌های محتوایی و سخن‌هایی به یادبود آورده شده است.

در بخشی از کتاب می‌خوانیم، «در عصر ما، در عصر ادبیات، رمان جلوه‌گاه والا و درخشان نیبای خیال شده است. مراد ما از رمان استان‌های بیفصل و به اصطلاح فرنگیان (یکی یکی پول) از قماش آثار مورس دو کیرا نیست، مراد آن نوع ادبی

موزه

نمایش نقاشی که یک قرن گم شده بود

آمد، برای خلق نقاشی به طور منظم به اروپای جنوبی، شمال آفریقا و خاورمیانه سفر می‌کرد. با این حال، اندکی پس از مرگ او، حدود ۱۰۰ سال هنرمند ترجیح می‌داد که منظره و گاهی اوقات منظره‌های دریایی نقاشی کند که یکی از آن‌ها «خلیج کادیس، نور ماه» بود.
اسما این منظره جذاب ماه کامل و سایه آن بر روی دریا از اوایل قرن بیستم گم شده بود.
علیرغم اینکه موزه لیتون هاوس، خانه سابق وی در غرب لندن، در صد سال گذشته تلاش کرده بود تا آن را بیابد، این نقاشی به تازگی دوباره پیدا شده است.
به گفته مدیر ارشد موزه لیتون هاوس، با توجه به اینکه «فردریک لیتون» در نامه‌هایی که برای پدر و دوستانش می‌نوشت به این نقاشی اشاره می‌کرد می‌توان نتیجه گرفت که به «خلیج کادیس، نور ماه» علاقه داشت.
با اینکه این هنرمند تعدادی تابلو نقاشی با موضوع منظره شب خلق کرد، نقاشی «خلیج کادیس، نور ماه» که در جریان سفرش در سال ۱۸۶۶ به جنوب اسپانیا خلق شد، تنها نقاشی در کارنامه «فردریک لیتون» محسوب می‌شود که ماه را بر فراز دریا به تصویر می‌کشد.
لیتون که در خانواده‌ای ثروتمند به دنیا

یاد

به یاد محمدعلی بهمنی، غزلسرای بزرگ معاصر

آیا دوران غزل سر آمده است؟

فیض شریفی شاعر و نویسنده

دانشجوی ادبیات دانشگاه تهران بودم، سال ۵۴ یا ۵۵ بود که همکلاسی ام، جناب قاضی غزلسی از محمدعلی بهمنی در محوطه دانشکده برای ما تلاوت کرد، با این مطلع درخشان:
«در این زمانه بی هیاهوی لال پرست/ خوشا به حال کلاغان قیل و قال پرست.»
او محمدعلی بهمنی را همشهری قزوینی خود می‌دانست، در حالی که بهمنی ذوقولی و بندرعباسی بود. این غزل زیبا در طرفه‌العینی بر لب بچه‌ها جاری شد. به قول شفیعی کدکنی، شعری خوب است که خواننده در طرفه‌العینی بتواند آن را از سر بخواند و حفظ کند در این دوران. این شعر در آن فضای ملتهب و بحرانی با شعرهای شفیعی کدکنی در کوچه‌باغ‌های نیشابور گل کرده بود.این غزل بعدا ترانه شد و صدا داد و در حافظه جمعی مردم ماند. من محمدعلی بهمنی را چند بار در نمایشگاه کتاب و چند بار در شیراز و در سفر و حضر دیده ام. یک بار دوستی که در سال‌های دور و دیر شاگرد ما بود و حالا به مقامات بالا رسیده بود، ما را گفت: «چند نفر شاعر از جمله محمدعلی بهمنی به شیراز می آیند، دوست داریم شما که در این ولایت نامی بدر کرده اید تشریف بیاورید و با دسته گلی مهوش از آنها در فرودگاه، معانقه و مباحفه‌ای داشته باشید…»
محمدعلی در ماشینی ما نشست و دوست والاامقام ما به ایشان گفت:«ما را به غزلی مهمان کن.»
بهمنی غزلی خواند که ردیف آن «کافی

نگارگران

هگسیاس کورنایی؛ فیلسوفی که «غم‌انگیز ترین کتاب تاریخ» را نوشت

هگسیاس اهل کورنه (حدود ۲۹۰ پیش از میلاد) فیلسوفی یونانی بود که می‌گفت خوشبختی غیرممکن است و بنابراین ما باید تا آنجا که می‌توانیم از درد و غم در زندگی اجتناب کنیم. می‌گویند او کتابی نوشته بود با عنوان «گرسنگی کشیدن تا سرحد مرگ». کتابی که بسیاری از مردم را به خودکشی تشویق کرد.به همین دلیل به او لقب «پیسیتائوتوس» یا «منتقاعدکننده برای مرگ» را داده بودند.شاید خیلی‌ها وقتی عبارت «غم‌انگیزترین کتاب تاریخ»را می‌شنوند،به رمان‌هایی از فئودور داستایفسکی یا امیل زولا یا رمان‌نویسان دیگر فکر کنند.البته درست است که آثار این نویسندگان تا حد زیادی به عنوان نوشته‌های غم‌انگیز شناخته شدند، اما اگر برخی روایت‌های تاریخی درست باشند، باید تصدیق کنیم که غمگین‌ترین کتاب تاریخ توسط یک فیلسوف یونانی قرن سوم پیش از میلاد به اسم هگسیاس کورنایی نوشته شده بود؛ کتابی که مناسفانه یا خوشبختانه دیگر وجود ندارد.هر چیزی که ما درباره این کتاب می‌دانیم به لطف گزارشی است که سیسرو، نویسنده و خطیب رومی (۱۰۶-۴۲قبل از میلاد)، در رسالهٔ «درباره تحقیر مرگ» در مورد آن کتاب نوشته است.همچنین ممکن است اشاره غیرمستقیمی به این کتاب در نوشته‌های دیوگنس لائرتیوس، نویسنده یونانی قرن سوم میلادی، وجود داشته باشد. او در کتاب «زندگینامه فیلسوفان بزرگ» می‌گوید آموزهٔ هگسیاس این بود که آدم‌ها بهتر است بمیرند تا اینکه به زندگی ادامه دهند.با این حال، دیوگنس از هیچ اثر خاصی که هگسیاس در آن راجع به این موضوع سخن گفته باشد نام نمی‌برد.سیسرو می‌گوید که عنوان کتاب هگسیاس «گرسنگی کشیدن تا سرحد مرگ» بوده است و سراسر آن به نوعی استدلال برای اثبات این نکته بوده که

نیک یا بد جلوه دهد.برای مثال حدود یک قرن قبل از زمان هگسیاس،سوفیست مشهور یونانی یعنی گریگاس، کتاب‌هایی مانند«مدح هلن» (دفاع از زنی که باعث آغاز جنگ تروا شده بود) و «دفاع از پالامدس» (دفاع از یک سرباز افسانه‌ای یونانی که توسط اودیسیوس به خبیات متهم شده بود) را نوشته بود. گریگاس همچنین رساله‌ای با عنوان «دربارهٔ عدم» نوشته بود که در آن ادعا می‌کرد«هیچ چیز وجود ندارد» و وجود هیچ چیزی را نمی‌توان اثبات کرد.شاهد دیگری هم وجود دارد که شاید بتواند نشان دهد که هگسیاس واقعا به آنچه که گفته اعتقاد نداشته است. به نظر می‌رسد خود هگسیاس خودکشی کرده است، سیسرو هرگز چیزی درباره او مینوی بر اینکه واقعا خودکشی کرده باشد ذکر نمی‌کند و با توجه به اینکه سیسرو نام هگسیاس را در زمینه بحث درباره خودکشی ذکر می‌کند، می‌توانیم تقریباً مطمئن باشیم که اگر این موضوع اتفاق افتاده بود، او به آن اشاره می‌کرد.اما از طرف دیگر پژوهشگران دیگری مانند والاس آی.ماتسون نیز هستند که اعتقاد دارند «گرسنگی کشیدن تا سرحد مرگ» کتابی بود که کاملا به طور جدی نوشته شده بود.ماتسون استدلال می‌کند که هگسیاس به عنوان یک فیلسوف مکتب «کورنایی»، نه یک سوفیست بلکه یک «ذلت‌گرای افراطی» بود، به این معنا که اعتقاد داشت تنها هدف زندگی جستجوی لذت و اجتناب از رنج است.به هر حال، اکنون که کتاب هگسیاس وجود ندارد،دیگر برای کسی ممکن نیست که تعیین کند هدف واقعی او چه بوده است. اما اگر آنچه سیسرو می‌گوید حقیقت داشته باشد و کتاب او واقعا باعث خودکشی مردم شده باشد،پس شاید بهتر است شکرگزار باشیم که کتاب او هر گز به دست ما نرسیده است.

پائولو استوکر - برزیل

زیاد است

سرمست اگر درآبی عالم به هم برآید خاک وجود ما را گرد از عدم برآید گر پروزی ز رویت در کنج خاطر افند خلوت نشین جان را آه از حرم برآید گلدسته امیدی بر جان عاشقان نه تا ره روان غم را خار از قدم برآید گفتی به کام روزی یا تو دمی برآرم آن کام برنیامد ترمم که دم برآید عاشق بگشمار از چه دانسته بودم اول کز تخم عشقباری شاخ ندم برآید

مجازستان

■ یه‌مرحله از سوگ و از دست دادن هست که دیگه حوصله‌ی هیچکسو نداری. همیشه تو خودتی. جناب درویش هم خوب خلاصه‌ش کرده «و غیایک اجمل‌الحاضرین»، نبودن تو از بودن بقیه قشنگ‌تر و دلپذیرتره. باید تجربه کرده باشن تا بفهمین. (اوج جورول)
■ مین روزه دارم برای کلاسای ۸صبح تلاش میکنم؛ اینطوری که ساعت ۷ الازم میذارم، بیدار میشم و دوباره میخوابم. توانایی حضور ۸صبح در کلاس ها در من مرده. (یلدا)
■ من وقتی ششازرزمو به یکی قرض میدم تا موقعی که بهم پس بدف فقط به ششازرم فک می‌کنم، طرف مقابلم هرچی بگه من هیچی نمیفهمم فقط نگاش میکنم و مغزم تمام مدت داره به این فک میکنه شارژر صحیح سالم برگرده پیشم... (روانشناس روانی)
■ داشتتم روند کار رو برای بیمار که پیرومد بود توضیح میدادم، گفت لپچه و قد و پوستت به اروپای شرقی میخوره اما چشم و ابروت نه، کجای هستی؟ گفتیم من ایرانی هستم. گفت من زن کوچه ایرانی بود، خیلی زبیا بود، بعد به فارسی گفت: اما به نحو احسن متو سرویس کرد. (*)

زیاد است

افراد شب بیدار ۴۶درصد بیشتر در معرض خطر ابتلا به دیابت هستند

یک مطالعه جدید نشان می‌دهد که بیدار ماندن در ساعات اولیه بامداد می‌تواند خطرناک باشد. مشخص شده است که سبک زندگی شب زنده‌داری به طور چشمگیری خطر ابتلا به دیابت را افزایش می‌دهد و چندین اثر مخرب دیگر برای سلامتی ایجاد می‌کند. این مطالعه که توسط دانشمندان مرکز پزشکی دانشگاه لیدن در هلند انجام شد، ۵۰۰۰ فرد دارای اضافه وزن را که در مطالعه اپیدمیولوژی چاقی هلندی شرکت داشتند، مورد بررسی قرار داد. به نقل از نیواطلس، میانگین سنی شرکت‌کنندگان ۵۶ سال و میانگین شاخص توده بدنی یا BMI آنها ۳۰ بود که در مرز بین دسته‌بندی اضافه وزن و چاقی قرار دارد. از آنها خواسته شد تا یک پرسشنامه را پر کنند که زمان‌های خواب و بیداری معمولی آنها را نشان می‌دهد، و از این داده‌ها، محققان زمان‌های میانه خواب(MPS) آنها را محاسبه کردند. با استفاده از داده‌های به دست آمده، شرکت‌کنندگان در این تحقیق به سه گروه تقسیم شدند. ۲۰ درصد از آنها اول میانه خواب را در ۲۰:۳۰ بامداد داشتند. ۲۰ درصد دوم بین ساعت ۲۲:۰۰ تا ۴ بامداد میانه خواب را تجربه می‌کردند و ۶۰درصد نهایی به عنوان میانه خواب دیرتر از ساعت ۴ صبح برای آنها نظر گرفته شد. شرکت‌کنندگان برای مدت متوسط ۶۶ سال مورد پیگیری قرار گرفتند. پس از تنظیم فاکتورهایی از جمله چربی کل بدن، رژیم غذایی، سن، جنس، تحصیلات و عوامل سبک زندگی از جمله سیگار کشیدن، کیفیت و مدت خواب و مصرف الکل، محققان دریافتند افرادی که میانه خواب دیرتری داشتند ۴۶ درصد بیشتر در معرض خطر ابتلا به دیابت نوع دو نسبت به کسانی که میانه خواب متوسطی داشتند، بودند. آنها همچنین دریافتند که افرادی که در گروه میانه دیرتر بودند، شاخص توده بدنی بالاتری نسبت به دو گروه دیگر داشتند و همچنین دور کمرشان ۱.۹ سانتی متر(۰.۷ اینچ) بزرگتر بود. آنها همچنین هفت سانتی متر(۱ اینچ) چربی احشایی بیشتر و ۱۴ درصد چربی کبد بیشتری نسبت به گروه متوسط داشتند. *خوراکی‌های آخر شب*

در حالی که تحقیقات ارتباط بین دیر خوابیدن و ابتلا به دیابت را مشخص کرده است، هنوز علت آن ناشناخته است. یکی از نظریه‌های محققان این است که شب زنده‌داران ممکن است بیشتر غذا بخورند. محقق ارشد این مطالعه، می‌گوید: افرادی که دیر می‌خوابند تا اواخر شب غذا می‌خورند. اگرچه ما این‌را در مطالعه خود اندازه‌گیری نکردیم، شواهد فزاینده‌ای وجود دارد که نشان می‌دهد نخوردن مواد غذایی بعد از یک زمان مشخص، مانند ساعت شش عصر، ممکن است به مزایای متابولیکی منجر شود.

شب زنده‌داری که نگران افزایش خطر ابتلا به دیابت نوع دو هستند، ممکن است بخواهند این روش را امتحان کنند یا حداقل سعی کنند از خوردن غذا در اواخر شب خودداری کنند. آنها همچنین بررسی خواهند کرد که آیا تغییر الگوی خواب می‌تواند تأثیرات بیدار ماندن بر سلامتی را تغییر دهد.

تلاش برای زودتر خوابیدن مطمئنا ایده خوبی به نظر می‌رسد با توجه به اینکه مطالعه دیگری در سال ۲۰۲۲ سبک زندگی شب زنده‌داری را با خطر ابتلا به دیابت و افزایش خطر بیماری قلبی مرتبط دانسته است و مطالعه‌ای که در اوایل سال جاری انجام شد، شب زنده‌داری را با افزایش خطر مرگ زودتر مرتبط دانست.

